

Johan Lundh tillbaka i hetluften med lille Miebello

Tidningen Ridsport februari 2014

Han bröt igenom isen redan i Falsterbo, men det var i Globen han hoppade in i Ridsportsveriges finrum på allvar, med den lille skimmeln Miebello. Johan Lundh är tillbaka i de riktigt stora sammanhangen, lite mognare, lite lugnare.

Det kan gå fort att slå igenom i ridsporten, men det kan gå lika snabbt att försvinna också. För sex år sedan tävlade Johan Lundh och Roxette på hög nivå, men de senaste åren har han haft unghästar eller hästar som inte nått riktigt hela vägen. Inte förrän nu.

-Jag har inte känt det som att jag har varit helt borta, säger Johan Lundh, som haft återkommande landslagsuppdrag ända sedan ponnytiden.

-Jag har tävlat på samma tävlingar som eliten, men att ta steget från 1.50-hoppningar till den högsta nivån är ändå ganska stort.

Bud från hela världen

Det har gått några månader sedan vi alla kunde följa Johan Lundhs återkomst i Globen, där han slutade sexa i söndagens Grand Prix med Miebello, som plötsligt blev åtråvärd. Alla ville köpa honom.

-Det ringer fortfarande, säger Johan Lundh när vi sitter runt köksbordet hemma i Floby. Men han är inte till salu.

Flugskimmeln Miebello är Johans egen uppfödning. Mamman hette Bellamie, mormor Pikobella var Johans landslagshäst på 1990-talet.

Johan Lundh med Miebello (tv) och Stenhaga Anders Victor L.

Ponnystorlek

Miebello var till en början ingen given efterträdare som topphäst.

-Han är lite tjurig, och så är han i minsta laget för mig. Han är 164 cm i mankhöjd, men väger bara 490 kg. Och så är han extremt kort, har små hovar, och får ha ponnyträns.

Men han har kapacitet, det märkte Johan tidigt, även om det kanske inte var uppenbart för alla.

-Han var lite nervös och sprang för mycket, och kunde riva en och annan bom. Nu har Miebello mognat och visat att han klarar av de största klasserna. Efter en stark vår 2013 fick ekipaget wild card till Falsterbo, det enda som delades ut, och där gjorde de felfria rundor i 1.50-kvalen till den internationella klassen. I november slutade ekipaget fyra i VW Grand Prix-finalen.

-Hans stora styrka är att han inte har några svaga sidor, säger Johan Lundh nöjt.

Kör på vitt

Även sponsorhästen Stenhaga Anders Wictor L, också han skimmel, fick visa vad han går för i Globen.

-Vi hade hoppat en del paket och halmbalar hemma, men man kan inte veta i förväg hur hästar ska reagera när de kommer in i Globen. Det vet man först efter första hindret, och de hanterade det jättebra båda två.

Han stannar till vid det faktum att han har två hästar på toppnivå just nu.

-Det är en förmån, och hästarna balanserar varandra, samtidigt som de är olika. Miebello är en häst som man ska göra så lite som möjligt på, medan Stenhaga Anders Wictor L behöver ridas lite mer tyskt och hållas ihop mer mellan hindren.

Vardag i Floby

Flärden från de stora arenorna är långt borta på gården hemma i Floby, en liten ort i Västergötland som man måste vara från trakten för att känna till.

- Hade vi bott i Skåne hade det varit en dagsresa mindre till kontinenten, men det är här vi hör hemma, säger Johan och sambon Hanna nickar instämmande.

-Här finns våra föräldrar och ger oss avlastning, säger Hanna som oftast följer med Johan på tävlingar. Ibland är också barnen med, men inte alltid.

Hästen i centrum

Det stora gula boningshuset ger klara besked om att hästfolk bor här. Det är tapeter med hästmotiv, kuddar med hästar och en klocka med en häst. Från det ljusa köket blickar man ut över stallen och Johans hästtandläkarpraktik. Lite till höger finns ett ridhus, och omkring gården breder hagarna ut sig.

I stallet finns 15 hästar, däribland sjuåringen Prince Garbo som är färdigkvalad till Youngster Tour i Scandinavium. Om Johan kommer att tävla där med någon mer häst vet han inte än. Ovissheten tar han med ro. Allt beror på hur tävlingsåret inleds.

-Vi är många som ligger på samma nivå, och det är så få som får chansen. Jag fick chansen i Globen, säger han ödmjukt.

Bättre med åren

Det är en vuxnare och mer mogen version av Johan Lundh som återigen har hoppat sig in bland de bästa.

-Jag rider bättre nu, konstaterar han själv. Som yngre chansade jag mer, nu rider jag mer taktiskt.

Men att vara en god ryttare och ha bra hästar är inte nog. En stöttande familj och ekonomiska möjligheter att satsa är andra förutsättningar.

-Lyckligtvis har jag hästägare och min sponsor Kellfri som stöttar, men det är klart att vi får försaka en del genom min satsning.

Sambon Hanna står bakom Johan helt och fullt. Hon är också den som sköter allt praktiskt runt tävlingarna med bokningar, administration och planering.

-Jag har svårt att tänka mig någon annan slags liv, säger hon.

-I grunden gör vi det här för att det är jätteroligt, fortsätter Johan. Det är allt lite beroendeframkallande.

Mästerskap målet

Senare i år avgörs VM i Frankrike och Johan Lundh har i år avancerat från landslagets utvecklingsgrupp till utmanargruppen.

-Att rida ett mästerskap är alltid ett givet mål, men man kan bara bli redo genom att göra stora internationella tävlingar, säger han realistiskt, och tillägger att han litar helt och fullt på landslagsledningens förmåga att ta ut de mest lämpade ekipagen.

-Men det har hänt förr att ekipage bara exploderat i samband med ett mästerskap, fortsätter han.

Kanske skulle det göra Johan Lundh lite mera känd på hemmaplan också.

-Här är vi ganska vanliga. Folk känner väl till mig som han som håller på med hästar. Mer än så är det inte.

Anna Nyberg/Fux Media